

Data og dæmonisering

Fynbo, Lars

Published in:
Weekendavisen

Publication date:
2010

Document version
Også kaldet Forlagets PDF

Citation for published version (APA):
Fynbo, L. (2010). Data og dæmonisering. *Weekendavisen*, 13.

Debat

Data og dæmonisering

Lars Fynbo
Videnskabelig assistent
Sociologisk Institut, Kbh. Universitet

INTERVIEWET med ph.d.-stipendiat ved KU, Marie Heinskou, om voldtægt som et flydende fænomen i senmoderniteten i IDEER 5/2 var upopulær læsning for lektor ved RUC, Bodil Pedersen, som blandt andet beskylder Heinskou for at være uvidenskabelig og fordomsfuld i IDEER 12/2.

Pedersen kritiserer Heinskou for at analysere på politirapporter – i øvrigt fra samtlige anmeldte voldtægter i 2003 fra Københavns Politi – fremfor at tale med de involverede parter eller de relevante aktører i feltet. Logikken for Pedersen er, at politiets rapporter er utilstrækkelige som empirisk fundament, fordi politiet ikke udviser de involverede parter (og især voldtægtsanmelderne) behørig respekt og interesse. »Mørketallene« er som bekendt tårnhøje netop inden for voldtægt og dette er jo i øvrigt »alment kendt«, fastslår Peder- sen videnskabeligt og helt uden fordomme. Og med det udgangspunkt er det selvfølgelig svært at se, hvad man skulle kunne få ud af de flere tusind siders tekst, hvoraf mere end tre fjerdedele er transskriptioner af politiets samtaler med ofre, gerningsmænd og vidner. Pedersen undlader blandt andet at forholde sig til det enestående analytiske potentiale, der er indeholdt i de ofte meget detaljerige og følelsesladede interviews, som politiet har foretaget, umiddelbart efter at voldtægterne er blevet anmeldt.

Datamaterialet fra politiet er i forsknings- mæssigt øjemed interessant, idet politiet jo som bekendt taler med både ofre og ger- ningsmænd og oven i købet om den samme episode: voldtægten. I mange af sagerne og især i de mindre åbenbare varierer histori- erne fra ofre og gerningsmænd selvfølgelig i hvert fald på det ene punkt, der handler om, hvorvidt den givne seksuelle akt har bygget på frivillighed eller tvang. Dette er i sig selv interessant, fordi det jo ikke er åbenlyst, hvordan magtbalancen imellem parterne i en anmeldt voldtægt retrospek- tivt bliver fastslået.

Samtidig afspejler datamaterialet di- versiteten i vores komplekse samtid. I sagerne udfoldes der jævnlgt omfattende beskrivelser af de dele af forholdet, som går ud over selve voldtægtsøjeblikket og det øjeblikkelige spørgsmål om skyld. Og selvom skyldsspørgsmålet naturligvis ikke må negligeres, skal man da være blind, hvis man ikke kan se, at der altså er mere til hi- storierne end skylden. Det er dette »mere«, som Heinskou originalt binder til konkrete sociale strømninger i vores tid.

Pedersen burde i det mindste bemærke sig, at Heinskou aldrig påstår, at antallet af domfældelser præcist ækvivalerer antal- let af faktiske voldtægter, endsige afviser at der skulle eksistere »mørketal« inden for området. Og at Heinskou hermed også problematiserer de feministiske positioner, som ikke mener, at der er andet interessant i en voldtægtsanklage end fordømmelsen af den mandlige dominans, burde vel ikke lede Pedersen til på uvidenskabeligt grundlag at dæmonisere en ung forsker, hvis afhandling hun ikke engang har læst.

Frederik på plads I

Jørgen E. Petersen
Lillevej 2, Kilden
Frederikshavn

»FREDERICUS QVINTUS«, ved Henning Kirk, skriver i IDEER 12/2 om udsigten fra sit høje stade midt på Amalienborg slotsplads og kommenterer arkitekturen, dens ophavs- mænd og ikke mindst omkostningerne.

Det underer mig, at kongen ikke har et ord at sige om det brug på Amalienborganlæg- gets symmetri, som er begået i Frederiksga- des højre side (i kongens synsvinkel) i form af et »palæ«, som er væsentlig højere end randbygningerne. Set fra havnesiden skæm- mes billedet af bygningens høje, grimme og upudsede brandmur. Hvad er historien bag stilbruddet? Om det manglende hjørne mod St. Kongensgade ved vi, at det skyldes dels pengemangel, dels den daværende grund- ejers stædighed mod et opkøb af denne lille grund. Hvis kongen havde øjne i nakken, ville han nok have undret sig over, at Søeta- ten havde bygget et kæmpefængsel i hans akse. Ord som dollargrin eller brødrister kendte han jo af gode grunde ikke.

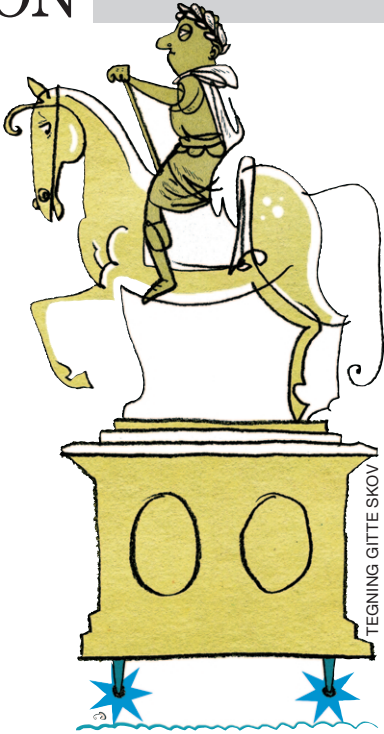
Som vist Paul Hammerich udtrykte det: I Danmark har få for meget og færre format.

Frederik på plads II

Åbent brev til Fredericus Qvintus fra Moses, fundet på Amalienborg Slotsplads af

Jens Overø
Ulrikkenborg Allé 54
2800 Kgs. Lyngby

DET er altid glædeligt at se, at der er gang i ungdommen. Min gode ven kirketjeneren har fortalt mig om Deres Majestæts syns- punkter, således som de har været aftrykt i nærværende avis. Min egen gang på jorden var jo omkring 3000 år før Deres Majestæts tid – jeg husker ikke årenes forløb særlig godt

længere – men det er da frisk at se sådan et ungt menneske tage ordet for at give sine me- ninger til kende.

Deres Majestæt er bekymret for, om der skulle være planer om at dreje statuen af Deres Majestæt på Amalienborg Slotsplads således, at hesten skulle ride den anden vej – mod den nye opera. Jeg kan forsikre, at der intet er herom.

Fra min ophøjede placering øverst på Fre- derikskirken, eller Marmorkirken, som byens nutidige borgere kalder den, har jeg bedre oversigt over forholdene end Deres Majestæt har. Industrimagnaten (et ukendt ord på min tid) C.F. Tietgen påtog sig meget fortjenst- fuldt at færdigbygge kirken, hvad der jo beklæ- geligvis ikke lykkedes for Deres Majestæt på grund af pengemangel. Øverst på kirken blev placeret 16 statuer, deriblandt af mig, fordi jeg regnes blandt de store kirkefædre. Jeg er hug- get af billedhuggeren Carl Rohl Smith, som også skabte tre af de andre statuer. Jeg blev sat her for godt 100 år siden, da kirken blev færdigbygget, og jeg har siden kunnet følge med i stort og småt i denne bydel. Slotsplad-

sen har jeg lige neden for mig, og jeg har dag- ligt den glæde at kunne se Deres Majestæt i form af den smukke rytterstatue, der blev skabt af Saly, og som kom til at koste mere end de fire palæer, som nu benyttes af landets kongefamilie.

Men at dreje statuen? Nej. Det kommer ikke på tale. Hvor kan Deres Majestæt dog tro det?

Det er rigtigt, at der kom en opera, og den opera og dens placering er der vist mange meninger om. For min del var det værste, at der blev lukket af for det *point de vue*, som skulle være udgangen for hele det prægtige anlæg, når man anskuer det fra min kirke. Der skulle være frit udsyn, ingen hindringer for blikket – en sigtelinie ud mod uendelighe- den. Det er slut nu. Jeg stirrer ind i et gitter i stedet.

Ingen ved jo, hvad Deres Majestæt og arkitekterne i sin tid havde tænkt sig, men dér hvor Operaen nu ligger, var der nogle vejanlæg, som kunne antyde, at det store projekt skulle være videreført på den anden side af havneløbet. Der er blot ikke overle- veret planer eller tegninger, som kan vise, hvad meningen var. Og tiden gik, og der skete ingenting. Bystyret foretog sig ikke noget. Så kom der en opera. Den lukkede af.

Men alt dette er historie nu. Og som sagt: Deres Majestæts hest skal ikke vendes. I alle årene har Deres Majestæt redet *til* kirke og ikke fra kirke. Nu ved jeg meget vel, at kirke- gang og religiøse sysler ikke var det, som De- res Majestæt især fik tiden til at gå med, men det var dog immervæk et godt tegn for byens borgere, at de kunne se deres konge på vej til kirke. Det vil være uklogt at ændre herpå. Hertil kommer, at der er visse regler, man må respektere i omgangen med heste, og folk med forstand på heste ved, at man aldrig afbilder en hest bagfra. Det ville være aldeles usmage- ligt at lade hestens bagdel vende mod kirken. Nej, hesten bliver stående, hvor den står, så den har bagdelen mod Operaen. For, som man siger: Når enden er god, er alting godt.

Jeg overgiver denne henvendelse til min ven, kirketjeneren, og beder ham om at læse den op for Deres Majestæt, midt på Amali- enborg Slotsplads. Folket kan for min skyld gerne lytte med.

Almanakken

»Solsortens sang høres på lune dage, men først næsten hviskende,« skriver Naturlommekalenderen ud for søndag den 21. februar.

Gengivet med særlig tilladelse fra Naturlommekalenderen 2010, Forlaget Rhodos